

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Aliud nobilis Itali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ingens fuit solis astus, solque sanguineum veluti colorem referbat: nobis vero intuentibus, multo altior & ab oculari remotior quam pro diei tempore videbatur, quasi cursum ille suum retardasset, ut diem faceret longiorem. Hac quidem omnium est opinio: cui etiam contradicere non ausim. Idem eodem die Norimberga & in Gallia quoque observatum fuit, ut ipse Rex postea affirmavit: utemque in Pedemontio, ubi idem color solis visus est. Quod egotamquam rem maxime memorabilem notare quod volui. Hæc Auila.

Quo tempore Albæ Dux in Galliam venit, regis sui nomine cum Elisabetha regina matrimonium contracturus, ab Henrico II. rege, belli eius mentionem faciente, de hoc, Solis vulvum murantis, & quasi cursum sistentis prodigio rogatus, quidnam ipse vidisset, Totius mundi, inquit, Rex sacratissime, & tum & postea de hoc miraculo confians fuit sermo: mihi vero tum ab ijs quæ in terra gerebantur, ocrum non fuit vel oculos ad cælum elevandi, eiusque faciem contemplandi. Hæc ego à Basquio nobili Gallo, Aixensi præfecto, antiquæ hominæ virtutis & fidei, ac Regi per quam familiariter, accepi: cui postea is quoque honos à Rege obtigit, ut ex omni aulica Nobilitate ad prægustatoris munus fuerit adhibitus, Rege monito ut à veneno sibi caveret. Tempus tamen cum eo quod idem Auila de hoc eodem rege scribit, nequaquam convenit: quem Auilæ Commentarij iam decem annis ante fuerint impressi. Sed alterum auctorem Italum sua lingua loquentem audiamus.

IV. Quella battaglia è piena di cose stupende, & di miracoli, &c. In hoc proelio multa res stupende & miracula apparuerunt, cælo ipso favorem suum omnibus in rebus erga Casarem monstrante: in eo præsertim quod hostes qui capiendi eius elabris dispassi sunt occasionem, postea victi in ipsius manus pervenerunt. Quum Casar suos in hostem duceret, Crucifixi vidit imaginem media in via à scelerato contractam iacentem: sum ex equo profiliens, levatis ad cælum oculis. Etsi, inquit, o Domine Deus, satis tibi sit verum ad tuas vindicandas iniurias, que foramen des mihi illam gratiam ut de impijs illis sacrilegis hodie pœnas sumere possim. Est vero res certissima, quod in illo temporis articulo quo virimque in prociñtis ad manus conferendum armata stabant acies solem paullo ante clarum, subito sanguineum colorem referre & obscurari vidimus (quod à nullo mortaliū ante visum est) significantem quasi, se cursum suum sistere, ut (nostri) integram victoriam consequendi daret spaciū. Et unus è concionatoribus nostris, qui in nostra tum co-

horre erat, per totam aciem discurrrens, Bono animo este, inquit, filij! Ecce Dei ille oculus se inclinavit ut singularem illum vobis præstet favorem, vosque admoneat & incitet, ut officium vestrum in profigandis inimicis suis impigre obeatis.

VI. Quod si hoc à nobilissimis & grauibus viris, & testibus oculatis scriptum non esset, dubitandi fortasse quis causam haberet. Nam quem fructum illi ex hoc mendacio sperare poterant? Quis credat, tantam illorum fuisse impudentiam, ut rem fallam per totum Christianum orbem divulgare ausi fuerint, quum in viroque exercitu tam multi Principes & grauiissimi viri fuerint, qui mendacij eos coarguere possint? Sleidanus certe quem Auilæ commentarios legisse certum est, ex eo quod ipsum impurum & mendacem hominem appellat, quodque de tota Germania tam frigide tam contemptim atque aliene loquatur, iustam in eum invehendi causam habuisset, si in hoc recitando miraculo, & in re tanti momenti, mendacij ipsum potuisset convincere. Et quid ille amplius non dicturus fuerat, qui eodem loco quo de Auila loquitur, adiungit, Rei istius tanto maiorem esse indignitatem, quod libellus ille singulari quodam Cæsaris privilegio sit excusatus: Auiam reprehendit, quod scripserit Albertum Bra debuigicum à feminis delusum, cladem illam accepisse: at prodigiosam hanc solis stationem tantum abest ut carpat aut rideat, ut etiam ne verbo quidem attingat.

Sed & tertium auctorem addamus. Consaluum de Illesee, qui in illa parte Pontificalis suæ historie Hispanica lingua conscriptæ, de eadem re sic loquitur. Et sol per todo à quel dia tuorum color sanguineo, &c. id est: Sol totus per eundem diem sanguineum ostendit colorem, & affirmant multi se in eo stationem quandam observasse, qualis fuit tempore Josue: ut nimirum Carolus V. verorum Israelitarum dux spaciū haberet vincendi, & inimicorum Crucis Christi vires frangendi. Idem color Solis qui in Saxonia, Norimberga quoque fuit conspectus. Hæc ita se habere, ex multorum fide dignorum hominum testimonijs constat, eoque pro vero & ipse hoc loco ponere non dubitavi. Eadem de re circumferuntur versales quot, memoria non indigni: quorum auctorem, si de nomine mihi constaret sua hic eum gloria non fuisset frustra-

Phæbe, quid alii pedes ferus remorare quadrigas,

Nec rapidum prono tramite tendis iter?

Te sub Atlantiaci tepidas vocat aquoris undas,